

[Yvonne Hørløv Andersen]

om ministerens redegørelse, at den egentlig for tjener at blive en sællert. Man burde kunne omforme den på en sådan måde, at den kunne bruges i skolerne for at give en større forståelse af, hvad dansk energipolitik er. Det ville være en god idé, for det kniber det jo lidt med.

Der er også lyspunkter i den. Der har vist været nævnt det, der hænger, og det, som det er lidt bedrøveligt at vi ikke har nået endnu. Men jeg synes, det i allerhøjeste grad er værd at nævne, at egenproduktionen af olie og gas nu er oppe på knap to tredjedele af forbruget, og det sparer i hvert fald valuta, og økonomi er det, vi har talt mest om i de sidste 5 år. Det må da være en glædelig nyhed.

Ligeledes er det spørgsmålet om – og det kom også frem i debatten i dag – hvilke reserver der er. Man skal her tage højde for, at de reserver, der er omtalt, er med de nu kendte tal og med den erfaring, vi nu har, og dér er oliereserver til 15 års forbrug. Samtidig sker der hele tiden noget ude i felterne. Man undersøger hele tiden, og flere og flere felter bliver kommercielle. Så det vil sikkert vise sig, at de 15 år ikke slår til; der er til et større åremål.

Det samme gælder selv med en forøget produktion af gassen. Så snakker vi om ca. 25 år. Det er også med i spørgsmålet i dag. Så det ser ikke så sort ud med det.

Men det, der egentlig er mest af på verdensplan, er kul, og kul er et af de problemer, som kommer ind i spørgsmålet om miljøet. Der er også det problem i det, at det kul, vi kan købe, mest ligger i Østlandene.

Det, der er væsentligt, er, at der foregår en fortsat investering i efterforskningen af naturgas og en forstærket indsats for salg ikke alene på det danske marked, men også til eksport. Med de lave olie- og gaspriser, der er nu, og selv om vi tager miljøhensynet i betragtning, er man ved at nå derhen, at naturgas kan konkurrere med importeret kul.

Det er derfor også vigtigt, at gassen bliver brugt ikke alene til opvarmning, som vi har talt meget om, men sandelig også til industri og til fremstilling af elektricitet, som der nu er planer om at gøre det i Avedøre. Med hensyn til industrien, har det jo været sådan, at noget af den industri, der er blevet sluttet til, nu efter at de favorable vilkår er overstået, kigger på olieprisen, som nu er så lav, og siger: Bare vi havde beholdt vores fyr til fueloil, for så var vi sluppet

billigere om ved det. Men det vil priserne jo rette op på. Ingen ved, hvordan de bliver næste år.

Så er der hele spørgsmålet om miljø/energi. For det er ikke længere bare prisen på det brændsel, vi skal bruge, der afgør, hvad for en energipolitik vi skal have, for prisen skal ses i sammenhæng med de omkostninger, der er forbundet med at begrænse den forurening, der er. Derfor er det en rimelighed at sammenligne gas og kul, ikke mindst fordi gasprojektet gerne måtte blive lidt mere rentabelt. Der er nedsat et udvalg, der skal kigge på afgiftspolitikken inden for de enkelte energiformer. Det skulle jo ikke være underligt, om det kom frem til det resultat, at forbruget følger afgifterne. Det vil sige, at man i meget høj grad kan tilrettelægge sin energipolitik med afgifter. For gennem prisfastsættelsen motiveres brugerne til at tilslutte sig, og hvis man snakker om at tilslutte sig de kollektive varmforsyninger, er det i hvert tilfælde en glimrende måde at gøre det på.

Vi har en gang før i Folketinget, i 1987, talt om forsøgsprogrammet vedrørende de decentrale kraftvarmeværker. Her synes jeg nok man kan sige, at der er en god udvikling i gang.

Men der er én ting, vi har diskuteret før, og det er spørgsmålet om de ikkeelværksejede værker. Her mener jeg, at det er væsentligt, at man ikke blokerer for igangsættelse af disse værker ved prisfastsættelsen og afregningen. Lad os få gang i det og få løst det problem.

Så er der spørgsmålet om de indenlandske brændstoffer halm og flis og de gasfyrede små kraftvarmeværker. Halm synes jeg der er en god udvikling i, specielt hvis man får en anden forbrændingsmetode. Det samme gælder flis, som udgør en mindre del. Med hensyn til møllerne er det helt i orden, at man ikke giver kommuner tilskud til dem. Hvis kommunerne vil medvirke til en fornuftig energipolitik, mener jeg, at de også godt kan betale det, det koster at sætte møllerne op. Med hensyn til biogas er der ikke opnået de store resultater endnu, men det kan vi så forvente at se med det nye, der er sat i gang.

I spørgsmålet om at spare på energien ved jeg godt at der ikke er nogen love, der gælder for Folketinget. Hvis man går en tur herinde, kan man i meget høj grad se, at der ikke er nogen, der har gjort noget særlig stort forsøg på at isolere. Kig på vinduerne derovre på den side! Vi kan også kigge på den type pærer, vi bruger